

Μαρία Σκαμπαρδώνη

Ο σοφός δεινόσαυρος και τα παιδιά

Παιδιά είχαν ξεχυθεί στους δρόμους, ήταν εκείνη η μέρα όπου όλα τα σχολεία ήταν κλειστά! Τι χαρά στα πρόσωπα και την καρδιά των παιδιών που πλημμύρισαν ασφυκτικά πάρκα και παιδικές χαρές.

Μία παρέα παιδιών αποφάσισε να κάνει περίπατο σε ολόκληρη την πόλη. Στη διάρκεια της διαδρομής, μία διαδρομή με πειράγματα, ξεφωνητά και γέλια, διαπιστώνουν πως απομακρύνθηκαν αρκετά από την πόλη τους και κατευθυνόντουσαν σε ένα απόμερο δάσος. Η καρδιά τους είχε θάρρος και δε σκέφτηκαν ούτε για μία στιγμή να σταματήσουν.

Ξαφνικά, σταματούν μπροστά από ένα ερημωμένο σπίτι. Να χτυπήσουν, να μη χτυπήσουν, τι να έκαναν; Η περιέργεια τους είχε εξάψει τη φαντασία, είναι αυτή η ορμή της παιδικότητας που δεν καταλαγιάζει με τίποτα.

Ένα παιδί από την παρέα, το πιο θαρραλέο, αποφασίζει να ανοίξει την πόρτα και να προχωρήσει πρώτο. Τα άλλα παιδιά ακολουθούσαν. Μέσα στο σκοτάδι, διακρινόταν η όψη ενός περιέργου πλάσματος που δεν έμοιαζε με άνθρωπο. Όταν εκείνο το πλάσμα

παρατήρησε πως κάποιος παραβίασε τον προσωπικό του χώρο, άναψε το φως. Τα παιδιά όταν τον αντίκρισαν, άρχισαν να κλαίνε και να φωνάζουν βοήθεια.

-Αγαπητά μου παιδιά, είπε τότε εκείνος, είμαι ο σοφός δεινόσαυρος. Καλώς ήρθατε στο σπίτι μου, στο σπίτι με τα ζαχαρωτά! Μη φοβάστε, δεν πρόκειται να σας βλάψω!

Τα παιδιά ηρέμησαν λίγο αλλά παρέμεναν φοβισμένα και δεν πλησίαζαν.

-Θα σας προσφέρω σοκολάτες, γλυκά και καραμέλες, είπε εκείνος. Μη φοβάστε, είμαι φίλος σας και το σπίτι μου θα είναι πάντοτε ανοιχτό για εσάς.

Εκείνα αποφάσισαν να πλησιάσουν και τρελάθηκαν από τη χαρά τους όταν ο σοφός τους γέμισε τα χέρια με σοκολάτες και παιχνίδια.

-Να μην πείτε σε κανέναν αυτή σας την ανακάλυψη, τους συμβούλευσε τότε. Αν χρειαστείτε το οτιδήποτε, θα είμαι εδώ.

Τα παιδιά τότε απομακρύνθηκαν και επέστρεψαν στον σπίτι. Όταν ρωτήθηκαν για τις σοκολάτες δεν ανέφεραν ούτε λέξη για το σοφό.. είπαν πως τις βρήκαν κάπου μαγικά..

Μαρία Σκαμπαρδώνη

Δημοσιογράφος